Štev. 316. V Trstu, v ponedeljek dne 14. decembra 1914. Letnik XXXIX

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.
Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.
Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.
Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24·—
za pol leta . . . . . „ 12·—
za tri mesece . . . . . „ 6·—
Za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5·20
za pol leta . . . . . „ 2·60

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . *mm* po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . *mm* po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 5·—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2·—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.
Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.
Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilični račun št. 841.652.

Nemški uspeh pri Lowiczu. - V zapadni Galiciji Rusi na južnem krilu poraženi

Naše čete zavzele Novi Sandec, Gorlice in Zmigrod.

V Vzhodni Prusiji in na južnem Poljskem ničesar novega. - Francozi poskušajo brezuspešno z ofenzivo

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ 13. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. decembra.

V bitki v zapadni Galiciji je bilo včeraj rusko krilo pri Limanovi premagano in prisiljeno k umaknitvi. Uvedeno je zasledovanje sovražnika.

Vsi napadi na našo ostalo bojno fronto so se razbili kakor prejšnje dni.

Naše preko Karpatov prodirajoče čete so med ponovnimi boji zopet energično zasledovale sovražnika.

Popoldne je bil zavzet Novi Sandec. Naše čete so vkorakale tudi v Novi Grybow, Gorlice in Zmigrod.

Zemplenska županija je popolnoma očiščena sovražnika. V vzhodno od velikih dogodkov ležečih gozdnatih Karpatov sovražnik južno od gorskega grebena bistveno nikjer ni mogel zadobiti na prostoru.

V splošnem vzdržujejo naše čete prelazne višine, v Bukovini linijo doline Sučave.

Na južnem Poljskem se ni bojevalo.

Severno od Lowicza so našli zavezniki uspešno nadaljevali napad na močno utrjene pozicije Rusov.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, generalni major.

Položaj na severnem bojišču.

Vojaški sotrudnik graške »Tagespost« piše 12. t. m. takole o položaju na ruskopoljskih in galiških, oziroma karpatskih bojiščih:

Nemški napad na ruske utrdbe med Bakovim in Bjelavimi, vzhodno od Lowicza, napreduje dobro. Odporna moč Rusov začenja tu že pešati. Lowicz najbrž kmalu zadene usoda Lodza. Tu priborjen korenit nemški uspeh bi omajal ruski položaj vzhodno od Bzure.

Nemci so nadalje v napadu proti pripravljenim položajem na zapadnem bregu reke Miacke in so napredovali tudi tamkaj.

Severno od Visle se zdi, da so nemške čete pridobile tal proti ozemlju med Novo Georgievskim in Pulturskim.

Na južnem Poljskem so Rusi včeraj obnovili napad med Pjotrkovim in Novo Radomskim, ne da bi bili prodrli, vsled česar so imeli znatne izgube.

V Galiciji traja dalje bitka na črti Niepolonice-Tymbark. Njena fronta je obrnjena proti jugozapadu.

Naša karpatska armada je, zasledujoč na severnem Ogrskem potolčene Ruse, prodrla na obeh straneh Duklanskega prelaza in stoji z nekaterimi svojimi deli sedaj že na galiških tleh. Stopila je v boj južno od črte Gorlice-Grybow-Novi Sonč. Fronta te bojne črte kaže svoje lice proti severozapadu. Če se posreči na tem ozemlju pridobiti tal proti severozapadu, postane položaj v zapadni Galiciji stoječih ruskih čet nevzdržen. Pogled na zemljevid kaže, da smo prisilili Ruse, katerih fronta je bila prvotno usmerjena proti zapadu, da so izpremenili svojo fronto proti jugozapadu. Nadaljna zaključevanja iz tega za nas zelo ugodnega položaja so danes še nemogoča.

Ruski glas o položaju.

Iz Ženeve poročajo 11. t. m.: Rusko vojaško glasilo takole opisuje vojne operacije tekom prvega tedna meseca decembra na raznih frontah:

»Na vzhodnopruski fronti je nemška armada, ki se je umaknila proti Gumbinom, Angerburgu in za utrjeno črto mazoveških jezer, zasedla položaje, ki so bili izborno utrjeni v mirnih časih ter je otvorila skrajno intenziven ogenj, da bi preprečila ofenzivo ruskih čet, ki se, da bi ublažile izgube, zatekajo k približevalnim delom, kar je zelo počasna operacija.

Na fronti Torunj-Biala nadaljujejo ruske in nemške čete svojo koncentracijo in izvršujejo zelo živahna obojestranska poizvedovanja. Vsi ofenzivni poizkusi obeh strani ostajajo brezuspešni in oba nasprotnika zavzemata trdno svoje prej zasedene položaje.

Na fronti Torunj-Krakov je bitka v polnem teku. Ogromne nemške bojne sile napadajo Ruse v treh smereh: Ilow, Lowicz in Piotrkow.

Na fronti Čenstohova-Krakov se nadaljuje zelo intenziven artiljerijski boj. Ruske čete porivajo nazaj sovražnika, ki je poizkušal priti v ofenzivo.

K temu poročilu pripominja »Tagespost«: Če se primerja to poročilo z uradnimi nemškimi in avstro-ogrskimi poročili, ni težko spoznati, kje šepa to poročilo, ki dosledno zatajuje vse ruske poraze.

Car odpotoval iz Tiflisa.

TIFLIS 13. (Kor.) Car Nikolaj je zopet odpotoval iz Tiflisa.

Položaj na srbskem bojišču.

V nedeljski »Tagesposti« je njen dunajski vojaški sotrudnik z datumom 12. t. m. podal sledečo sliko položaja na srbskem bojišču:

V Srbiji se nadaljujejo naša gibanja, katera veljajo novi grupaciji, ne da bi se bilo posrečilo dosedaj Srbom, da bi jih motili občutno. Z besedo »nova grupacija« se v javnosti spajajo večkrat skeptična razmotrivanja. To dokazuje, da še vedno ni prodrlo pravo pojmovanje zahtev, ki jih stavi vojna z masami. Pri operacijah manjšine proti večini, proti premoči, ki se pokaže največkrat šele tekom boja, čestokrat celo tik pred odločitvijo, je pač pametno, da se umaknejo lastne čete in poizkus, da bi se dosegla odločitev, obnovi na drugem kraju. Mi vemo, da so Srbi v položaj med Arangjelovcem in Gornjim Milanovcem, ki je naravno in umetno močno utrjen, pritegnili kakih 50.000 mož. Uvodni boji zapadno od Arangjelovca in Gornjega Milanovca so dali našemu vodstvu podatke za izpremembo operacijskega načrta .Poizvedovanja po letalcih in v to določenih četnih oddelkih niso mogla podati popolne jasnosti v tem zelo gozdnatem ozemlju in proti neprozorno zastrtim utrdbam. Jasnost je bilo torej treba doseči potom bojev.

Sedaj ve naše vodstvo, kak je položaj, in javnost nima pravice, da bi bila nestrpnejša nego naši vrli vojaki na jugu. V ostalem pa bi bilo priporočljivo, da bi se postali taki črnovidci k fronti, ali pa še bolje v fronto. Vodstvo, ki je izvršilo taka genijalna dejanja, zasluži tudi tedaj polno zaupanje, če nekaj časa ne more poročati o zmagah ali hrupnih uspehih.

Beda v Srbiji.

LONDON 12. (Kor.) »Times« objavlja pismo neke srbske strežnice, ki opisuje bedo v Srbiji kot naravnost neznosno. Ranjenci, pravi pismo, leže povsod, celo po cestah. Čete beguncev prihajajo iz severnih okrajev. Tisoči čakajo na obljubljeno pomoč iz tujine. Trgovci so bankerotni. Nikdo nima denarja. So kraji, kjer se niti eden ne more najesti do sitega.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN 13. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 13. decembra dopoldne.

Ker se je francoska ofenziva dne 11. decembra proti Apremontu (jugovzhodno od St. Mihiela) ponesrečila, je napadel sovražnik včeraj popoldne na široki fronti preko Flireya (napol pota St. Mihiela - Pont a Mousson). Napad se je končal za Francoze z izgubo 600 ujetnikov in velikega števila mrtvih in ranjenih. Naše izgube so znašale pri tem okoli 70 ranjenih.

V ostalem je bilo na zapadnem bojišču v bistvu mirno.

Vrhovno armadno vodstvo.

BERLIN 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. decembra dopoldne.

Na severnem Poljskem smo zavzeli celo vrsto sovražnih pozicij in ujeli pri tem 11.000 vojakov in uplenili 43 strojnih pušk.

Iz Vzhodne Prusije in južnega Poljskega ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

PARIZ 13. (Kor.) Glasom nekega poročila »Tempsa«, Nemci od 6. t. m. zopet močno obstreljujejo ozemlje Armentieresa. Po »Matinu« se vrši tudi obstreljevanje Fournesa.

PARIZ 13. (Kor.) Uspehi nemških armad na Poljskem so napravili na Francoskem velik vpliv. Da se oslabi vtis, izjavljajo listi, da so Rusi prepustili Lodz brez boja kot oviro taktičnega razvoja. Javnost pa je vsekakor razburjena, kajti časopisje nastopa v očividno inspiriranih člankih proti pesimizmu.

Nemški popravek.

BERLIN 12. (Kor.) Poročila o ruskih izgubah na Poljskem in o stanju mesta Lodza niso poročila glavnega stana, ampak neuradna poročila Wolffovega urada.

Položaj na nemško-francoskih bojiščih.

Zadnje poročilo nemškega glavnega stana, 12. t. m., je javljalo, da so bili odbiti vsi francoski napadi zadnjih dni, v Flandriji pri Langemarcku, pri Souain-Perthesu, v Argonskem lesu, v Vogezih in pri Apremontu. Francozi so potemtakem na vsej fronti prešli v ofenzivo, kvečjemu da je pri Arrasu, odkoder javlja nemški generalni stan napredovanje nemških čet, zaznamovati nemški napad, in sicer uspešen. Kakor se splošno sodi, so Nemci najbrž umaknili znatne sile z zapadnega bojišča ter jih vrgli na vzhodno.

Zunanja poročila, prihajajoča preko Nizozemske v Berolin, govore o obstreljevanju Fournesa po Nemcih in povdarjajo da se nahaja v Fournesu belgijski glavni stan in da se nahaja v Fournesu tudi sam belgijski kralj Albert. Zato da so Nemci v četrtek še prav posebno obstreljevali mesto. Prav tako obstreljujejo, po poročilih iz Havrea, Nemci Ost-Dünkirchen, štiri kilometre zapadno od Nieuporta.

Kristijanijska »Aftenpost« je 11. t. m poročala iz Pariza, da ofenziva zaveznikov v Flandriji postaja od dne do dne močnejša. Posebno silovit da je bil 10. t. m. artiljerijski boj ob Yseri. Francosko-angleško brodovje da je isti dan tudi zopet začelo obstreljevati belgijsko obal med Nieuportom in Ostende. Nemci da so ukrenili obsežne odredbe, da preprečijo izkrcanje zaveznikov. Sipine da so deloma podminirane.

Po poročilu lista »Kölnische Zeitung« se francoski listi izražajo zelo pesimistično o položaju kakor tudi o dejstvu, da Japoncev še ni na evropska bojišča. »Journal« da meni, da je neutemeljeno upanje, da bi bila sredstva v Nemčiji izčrpana do prihodnjega poletja. Da bi prišlo do miru, bi bilo treba, da bi ena obeh strani prišla do prepričanja, da je ves nadaljni napor zaman. Nemčija bi končno zmagala, ko bi bili zavezniki vrženi čez Loiro, ko bi se čutila Angleška ogrožena na svoji lastni zemlji in ko bi nemška armada zmagala v bitki pred Moskvo ali Petrogradom. Konec vojne da bo preje nego je bil leta 1870. O kaki veliki vstaji francoskega ljudstva ne more biti niti govora, ko so vsi za vojno sposobni ljudje poklicani pod orožje.

Da pa Francoski vendar še ne primanjkuje za vojno sposobnih moči, kaže dejstvo, da namerava vlada, kakor poroča pariški »Matin«, zahtevati od parlamenta, da se nanovo pokliče pod orožje pet letnikov neizvežbanih razredov in sicer letniki 1872 do 1877, kar bi odgovarjalo pri nas vpoklicu neizvežbanih črnovojnikov drugega poziva, od 37. do 42. leta starosti. Če bi se pokazala potreba, bi se tem vpoklicem priključil splošen ljudski nabor.

Kakor poročajo drugi francoski listi, je začelo na Francoskem primanjkovati konj in je zato naglo izvežbanje konjice nemogoče. Da se odpomore temu nedostatku, je odredil vojni minister Millerand, da se uredi veliko število kolesarskih stotnij, v katere se uvrste skoraj vsi novinci letnika 1915, ki bi drugače bili potrjeni h konjici.

Francoski ministrski svet.

PARIZ 12. (Kor.) Seji ministrskega sveta, ki se je vršila pod predsedstvom predsednika Poincareja, so prisostvovali vsi ministri, izvzemši vojnega ministra Milleranda. Predsednik Poincare je podpisal dekret, ki sklicuje obe zbornici za 22. decembra k izvanrednemu zasedanju. Ministrski svet je sklenil, da zahteva od zbornice sprejetje 6 mesečnega proračunskega provizorija, da bo sposobna vlada za energično nadaljevanje vojne.

Vojna s Turčijo.

Turčija — Italija.

CARIGRAD 12. (Kor.) Kakor se poroča iz dobro poučenega vira, je dala porta zastopniku Turčije v Libiji, Ševši Eddin paši naredbo, naj pouči domače prebivalstvo, da je bila napovedana sveta vojna samo proti Angliji, Franciji in Rusiji in da obstoja med Turčijo in Italijo prisrčno prijateljsko razmerje.

CARIGRAD 12. (Kor.) K pozdravu von der Goltz paše piše »Tanin« na uvodnem mestu:

Ponosni smo, da sprejmemo zopet starega poveljnika turške armade. Čestitljivi maršal turške in nemške armade se zopet vrača med svoje stare tovariše, ki so se dvignili, da maščujejo vse krivice. Povratek von der Goltz paše med nas pomeni dogodek, ki ga je treba v marsikterem oziru pozdraviti.

»Tanin« poudarja nato, da von der Goltz paša tudi v svoji domovini ni pozabil na Turčijo. Njegovo imenovanje za adjutanta sultana dokazuje, kako prisrčni in prijateljski so odnošaji med Turčijo in Nemčijo.

Veliki vezir ozdravel.

CARIGRAD 12. (Kor.) Veliki vezir, ki je moral biti radi nerazpoloženja cel teden v postelji, je popolnoma okreval. Podal se je danes na porto, da prevzame zopet vodstvo uradnih poslov.

Prihod von der Goltz paše v Carigrad.

CARIGRAD 13 .(Kor.) Generalfeldmaršal von der Goltz paša je prispel včeraj ob 11 zvečer na kolodvor Sirkedži in je bil sprejet od večjega števila nemških in turških dostojanstvenikov. Navzoč je bil tudi avstrijski zastopnik, generalmajor Poniankowski.

Vsi, ki so bili navzoči na kolodvoru, so priredili von der Goltz paši živahne ovacije.

Italijansko-turški spor.

Italijanska zbornica.

RIM, 12. (Kor.) Več poslancev je stavilo na ministra za zunanje zadeve interpelacijo glede dogodka na italijanskem konzulatu v Hodeidi. Interpelantje so vprašali ministra, kaj misli storiti, da doseže zaščito glede azilskega prava in italijanske zastave.

Minister za zunanje zadeve Sonnino obrazloži, odgovarjaje na interpelacijo, celo zadevo in pripomni, da je bil angleški konzul, ki je bil ujet na italijanskem konzulatu, kamor je bil zbežal, še isto noč skupno s francoskim konzulom interniran v nekem arabskem mestu. Italijanski konzul Cechi je protestiral pri jemenskemu valiju, a moral je ostati na konzulatu, kjer ga je čuval oborožen oddelek in kjer mu ni bilo mogoče, da bi bil prišel s kom v dotiko. Minister je takoj, ko je dne 29. nvoembra izvedel o zadevi, brzojavno odredil, da naj odpluje vojna ladja »Giuliana« iz Massave v Hodeido ter je istočasno zahteval v Carigradu tudi takojšno izpustitev angleškega konzula in javno zadoščenje. Medtem pa se je naročilo vojni ladji »Marco Polo«, ki se je nahajala v kineških vodah, da naj se povrne in se ustavi v Massavi, da bi bila v danem slučaju na razpolago.

Vojna ladja »Giuliana« je priplula dne 3. decembra v Hodeido. Italijanski konzul se je podal na krov vojne ladje in je bil naprošen brzojavno, da naj pošlje toliko poročil kot le more. Njegovo poročilo je dospelo semkaj dne 9. decembra.

Nato, je nadaljeval minister, sem takoj brzojavil v Carigrad, poročal o podrobnostih, katere sem izvedel, ter zahteval eksemplarično zadoščenje.

RIM, 12. (Kor.) Minister za zunanje zadeve Sonnino je nadaljeval: Turška vlada nam je odgovorila dne 11. t. m., da so zveze med Carigradom in Hodeido prerušene (nemir) in da je radi tega le težko dobiti poročila. Med tem se je vlada trudila, da dobi natančnejše podatke.

Smatral sem za potrebno, da sem našemu poslaništvu v Carigradu včeraj in danes zopet brzojavil, **ponavljajoč kategorično zahtevo po zadoščenju.** (Klici: Jako dobro!)

Nočem ničesar dalje pripomniti, da ne ogrenim bridkega incidenta, ki nikakor še ne dokazuje, da je turška vlada solidarna z zlorabo in nasilstvom lokalnih oblasti in da nam ne bi hotela dati zadoščenja.

Več poslancev je izjavilo, da so prepričani, da bo zahtevala vlada od porte potrebna pojasnila. (Živahno odobravanje.)

Poslanec Raineri je predlagal, da naj odgodi zbornica svoja posvetovanja do 18. februarja. Končal je svoj govor z besedami: Iskrena želja nas vseh je, da v bližnji bodočnosti izgine sovraštvo med vojskujočimi se narodi in da bo zamogel parlament mirno nadaljevati svoje delo in se posvetiti delu civilizacije in miru. (Živahno odobravanje.)

Predsednik Marcora se je zahvalil poslancu Raineriju in izrazil željo, da bi zamogla tudi Italija izpregovoriti blagoslovljeno mirovno besedo. Izrazil je upanje, da se bo Italija vedno spominjala žrtev, s katerimi se je rodila in da bo pri vsaki priložnosti pripravljena, da zakliče v popolni edinosti: Živela Italija!

(Živahno, dolgotrajno odobravanje.)

Ministrski predsednik Salandra se je zahvalil poslancu Raineriju in predsedniku Marcori za dobrohotne besede, s katerimi so presojali namere in akcijo vlade. Vlada jemlje z veseljem na znanje izraženo željo, ne, ker gre za vlado, ampak za domovino (klici: Jako dobro!). Da se te želje uresničijo, je potrebna narodna edinost, ki živi neprestano v srcih poslancev. **Narodna duša Italije je edinost, in ker je to, kličem v imenu Italije: Živela Italija!** (Viharno odobravanje in ploskanje.)

Zbornica je bila odgodena do 18. februarja.

Nadvojvoda Franc Salvator v Inomostu.

INOMOST 13. (Kor.) Danes ob 7 zjutraj je prispel generalni nadzornik prostovoljne sanitete, nadvojvoda Franc Salvator, iz Predarlskega v Inomost.

Naredba glede novačenja v l. 1878—1890 rojenih.

DUNAJ 12. (Kor.) »Korrespondenz Wilhelm« piše: V smislu naredbe glede upoklicanja, dostajajočega se novačenja v letih 1878—1890 rojenih, do sedaj še nepritegnjenih črnovojniških obvezancev, se imajo kot nabora prosti smatrati v smislu odstavka in prvega oddelka te naredbe samo oni, ki so že na dan objavljenja te naredbe opravljali ali črnovojniško ali drugo aktivno službo in isto nadaljevali do zaključka novačenja. Ako teh predpogojev ni, ostaje naborniška obveznost, odnosno nastopi dolžnost, da se je treba predstaviti novačenju pozneje.

Papež za premirje čez božične praznike.

RIM 12. (Kor.) »Osservatore Romano« piše: Nekateri listi so prinesli vest, da je papež pričel z inicijativo, da bi se dovolilo premirje, vsaj čez božične praznike. To odgovarja resnici. Papež se je v resnici zaupno obrnil na vlade vojskujočih se držav, da bi izvedel, kako bi te sprejele njegov predlog glede tega vzvišenega praznika. Vse države, na katere je stavil to vprašanje, so odgovorile, da visoko cenijo vzvišeno misel papeške inicijative in skoraj vse so se simpatično izrekle za papežev predlog. Ker so pa med tem mislile nekatere države, da ne morejo pomagati tej misli do praktičnega izvedenja, je mogoče, da bi se ta misel, glede na to, da ji manjka potrebno edinstvo v celokupnem odobrenju, vendar ne mogla uresničiti in doseči tega, kar si je očetovsko papeževo srce obetalo od nje.

Pastirsko pismo apostolskega vojnega vikarja, škofa Bjelika.

DUNAJ, 12. (Kor.) Apostolski vojni vikar, škof Bjelik, je izdal božični pastirski list, v katerem spominja na to, da jih bode letos manjkalo tisočero in tisočero pri božičnem drevescu. Kljub temu pa preveva toliko one, ki so ostali doma, kot one, ki se mude na bojnem polju, isti duh vesele požrtvovalnosti in odrešenja.

Škof se nato spominja hrabrosti vojakov, katere pozivlja, da naj ostanejo tudi v naprej možje neomajanega poguma, enaki hrastom, ki jih ne upogne in ne stre nobena nevihta. Jaki po božji moči, vodjeni od božje roke in zaupajoč v božjo pomoč, bodo prenašali vojaki lahko vse trudapolne žrtve in nevarnosti.

Macedonske vesti.

SOFIJA 12. (Kor.) »Agence tel. Bulgare« poroča: Iz Zgornje Džumaje so poroča, da so mesto in bližnje vasi tega obmejnega okraja polne macedonskih beguncev, ki prihajajo neprestano na bolgarsko ozemlje. Nesrečneži pripovedujejo s solzami v očeh o mukah, ki jih morajo prestati od strani grških in srbskih komitašev. Iz njihovih izpovedb je razvidno, da strahovlada v Macedoniji mesto da bi ponehala, še narašča.

ATENE 12. (Kor.) »Agence d' Athenes« poroča: Polnradni bolgarski list »Narodni prava« je obdolžil »Agence d' Athenes«, da ni dementirala vesti o dozdevnem zasledovanju Bolgarov v Kilkišu. Čeprav smo razne hudobne bolgarske trditve že zdavnaj dementirali, smo prisiljeni, da zavrnemo tudi to vest.

V Kilkišu ni nobenih Bolgarov, izvzemši 500 žensk in otrok. Te so grške oblasti vzdrževale 10 mesecev in so odpotovali nato prostovoljno. Gre torej, ker v Kilkišu sploh ni Bolgarov, le za navadno izmišljotino.

Ustanovitev brzojavnega urada v Köprikôju.

CARIGRAD 13. (Kor.) Poštno in brzojavno generalno ravnateljstvo naznanja ustanovitev brzojavnega urada v Köpri-

koju. Iz tega je razvidno, da se nahaja nasproti poročilom ruskega glavnega stana, ki pravijo, da so prodrli Rusi do Erzeruma, vse ozemlje Köpriköja v turških rokah.

Paleologue pri carju.

PETROGRAD 13. (Kor.) Francoski veleposlanik Paleologue je bil dne 10. t. m. pri carju v dveurni avdijenci.

Demisija španskega naučnega ministra.

LONDON 13. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Madrida: Naučni minister Bergamin je podal vsled različnosti mnenj glede stališča Španije napram evropski vojni svojo demisijo.

Francija in Sv. Stolica.

PARIZ 13. (Kor.) Hanataux pozivlja v »Figaro« k pogajanjem s Sv. Stolico glede varstva francoske misije v Turčiji, kakor tudi proti nemškemu vplivu v Vatikanu. Francoski vpliv v orijentu da je v nevarnosti, da zadobi za vedno strašen udarec.

Kolera v Avstriji.

DUNAJ 13. (Kor.) Iz zdravstvenega oddelka ministrstva za notranje zadeve se poroča: Dne 13. t. m. je bil bakterijološkim potom konstatiran po en slučaj azijatske kolere na Dunaju, v Kromerižu in Opavi.

Razne politične vesti.

Pomen padca Belgrada. Praško »Pravo Lidu« piše pod tem naslovom: Ko je padel Belgrad, smo s posebnim poudarkom omenjali ta dogodek, kajti smatrali smo ga za priložnost, da bi se začelo misliti na mir s Srbijo, kajti vojna proti Srbiji je bila zamišljena kot vojna za kazen in ta namen se je dosegel z zavzetjem Belgrada. Misel o možnosti mirovnih pogajanj je izrekla tudi večina budimpeštanskih listov, ki so poleg tega tudi še izjavili, da je s Srbijo mogoč edinole separaten mir. Budimpeštansko časopisje meni, da je z zasedenjem Belgrada vojna monarhije s Srbijo v svojem bistvu dobojevana. »Neues Pester Journal« piše, da je v trenotku, ko je avstro-ogrska vojska vstopila v Belgrad in se je pokazalo tako, da srbska armada ni toliko močna, da bi mogla obraniti glavno mesto dežele, bilo jasno, da je Srbija premajhna in preslaba, da bi mogla z monarhijo živeti drugače nego v miru. Vojna med monarhijo in Srbijo ni bila evropska vojna in se more z zavzetjem Belgrada in pregnanjem srbske armade smatrati za končano. Temu svojemu mnenju pa še dodaja »Neues Pester Journal«: »Mir in tudi premirje more naša monarhija skleniti s popolnoma premaganim sosedom kot neodvisnim kraljestvom, torej nasprotnikom, ki govori sam zase, to je, posebni mir. Tudi po končani vojni moremo pri zeleni mizi kategorično izključiti pogajanja o Srbiji. Vojna s Srbijo je bila edinole naša vojna in za nas in po vsem tem, kar smo pretrpeli, žrtvovali in storili, srbsko vprašanje ni nikakršno evropsko vprašanje več.« List upa, da bo zunanji urad istega mnenja.

Nemški nacijonalci in bodoča notranja politika v Avstriji. Dne 6. t. m. se je vršilo v Johanneshofu na Dunaju zborovanje nemško-nacijonalnih zaupnikov Nižje Avstrije. Na sestanek so došli toliko zaupniki Nižjeavstrijskega Volksbunda, ki obsega organizacije nemških nacijonalcev po deželi, kolikor tudi glavno vodstvo združenih nemških nacijonalcev na Dunaju. Navzočih je bilo tudi več poslancev. **Referati so se bavili z bodočim razvojem nemško-avstrijske politike.** Referenti so razpravljali o perspektivah, ki se odpirajo za nemštvo v Avstriji in za bodočno državnopravno in narodno obliko avstrijske države. **Tudi so razpravljali o pričakovanjih in nadah, ki da jih morejo Nemci v Avstriji opravično gojiti glede bodoče smeri notranje politike v Avstriji.** Sledilo je še poročilo o delovanju organizacije nižjeavstrijskih nemških nacijonalcev med vojno! — Ali bi ne bilo umestno in potrebno, da bi se tudi voditeljni krogi Slovencev začeli malce zanimati za bodočnost našega naroda v tej državi, ako hočejo, da nas dogodki ne zagrnejo — nepripravljene! Tudi naš narod vrši v teh težkih časih na najuzorneji način vse dolžnosti do države in dinastije in smo zato menda tudi upravičeni — gojiti svoje nade.

Sličice iz vojne.

Kajenje, kajenje .... Danes je nedelja, a ne taka, kakršnih smo že toliko preživeli. Neprijeten dan je; megla pokriva zemljo in pota so popolnoma omehčana. Tuintam se oglasi kak ptič. Ob 8 zjutraj je. Vozovi prihajajo mimo, sliši se pokanje konjskih kopit in kar naenkrat še grmenje topov. Velike avstrijske motorne baterije pošiljajo sovražniku pozdrave. On odgovarja le slabo. Megla je padla na zemljo, solnce pa ostalo za oblaki. Prične se strahovito streljanje s puškami. Sovražnik skuša preprečiti obkoljevanje. Po enournem hudem boju je postalo zopet mirno. Ura je odbila enajst. Kar padete kakor strela iz neba v naš jarek dve sovražni granati; štirje možje so bili mrtvi, trije ranjeni. Toda vojaki se ne zmenijo več za žrtve. Saj to vendar ni ničesar novega. O tem se sploh ne sme premišljevati, sicer se človeku še lahko zmeša. 16 dni smo ležali potem v jarku. Izgledali smo, kakor da bi bili narejeni iz zemlje. Umivanja ne poznamo. Človek ne pozna človeka, prijatelj ne prijatelja. Iz jarka zamoremo le zjutraj in zvečer, ko dobimo kavo in večerni kruh. Danes zjutraj je šlo mimo nas zopet osem ujetih Francozov, ki so se najbrže udali prostovoljno. Izgledali so še slabše kakor mi. V splošnem so Francozi dobri vojaki, njihova artiljerija pa je naravnost izborna. Odšel sem iz jarka, da odnesem poročilo naprej v vas P., kjer je bil naš generalni štab. Bilo je ob 5 popoldne. Pričelo se je temniti. Ko sem prišel v vas, kjer se je nahajala tobakarna, sem se takoj spomnil na tobak. Hotel sem ga nekaj nakupiti za svojo stotnijo. Res sem ga dobil za 18 funtov. Kajti kajenje, kajenje in še enkrat kajenje, to še najbolj vzdržuje človeka v vojni. Jesti imamo sicer dovolj, ker imamo bogat dovoz. Končno se splo hne zmenimo, če ostanemo kak dan brez vsake hrane. Takrat pač mnogo kadimo, in to smatramo kot toplo večerjo. Radi tega nam vsi, ki so ostali doma, najbolje ustrežejo s tem, če nam pripravljajo cigarete in cigare. To nas zopet okrepča in vsak dar, naj si bo še tako majhen, je dobrodošel. Kako se nam zasvetijo oči, če zamoremo spregovoriti med seboj par besed, z domačimi cigaretami v ustih.

Človekoljubnost pri nasprotniku. Magdeburški list »Volksstimme« objavlja sledeči dopis: V tem času nepravičnosti in sovraštva proti drugim narodom, sredi silnih pretiravanj, ki jih prinašajo listi, gotovo razveseli vsakega, če sliši tudi kaj lepega, spravljivega. Stariši nekega, začetkom avgusta padlega nemškega oficirja, so izrazili željo, da bi radi tudi za pozneje vedeli za grob svojega sina in so se obrnili tozadevno na župnika v kraju I.... s prošnjo, da postavi na grob lesen križ z napisom. Odgovor francoskega župnika, ki je prispel pred kratkim, se glasi: »Velespoštovani gospod! Razumem globoko žalost, ki jo občutite vsled izgube ljubljenega sina in sočustvujem z vami v nadi, da vas to vsaj nekoliko potolaži. Vse odgovarja resnici: vaš sin je padel 9. avgusta ob 11 dopoldne, dočim sta bila njegova tovariša vjeta od naših vojakov. Bil je takoj naslednjega dne pokopan z vsemi vojaškimi častmi na našem pokopališču. Več višjih oficirjev ga je spremljalo na njegovi zadnji poti. Ker smo našli pri njem molitvenik, sem mislil, da je katoliške vere. Zmolil sem na grobu molitve cerkve. Z veseljem izpolnim rad vašo željo in postavim na grob lesen križ z napisom. Ko bo nesrečna vojna, ki napravlja gorjè nam in vam, končana, boste odpeljali lahko zemske ostanke svojega sina v domovino in to tembolj, ker je bil vaš sin pokopan v poseben grob. Sprejmite, spoštovani gospod, še enkrat izraze mojega iskrenega sočustvovanja!

Najmlajši prostovoljec naše armade. Kakor poročajo iz Budimpešte, je najmlajši prostovoljec naše armade neki Ivan Amberger, desetletni sin nekega osješkega tovarniškega delavca. Mali dečko, ki se je prijavil vojaški oblasti ter se izkazal z vsemi potrebnimi listinami in tudi z dovoljenjem svojega očeta, se na noben način ni dal odpraviti. Končno so ga sprejeli kot slugo v bolnici rdečega križa.

Domače vesti.

Za naše vojake. Včeraj zvečer se je vršila seja velikega vojno-oskrbovalnega damskega odbora pod predsedstvom nje jasnosti gospe princezinje zu Hohenlohe. Princezinja je obvestila navzoče o zelo povoljnem uspehu vojaškega dne, ki je prinesel čistih 52.000 kron. Nabiralnici v Gradcu, ki je prevzela obdarovanje vseh čet III. kora z božičnimi darili, je odposlal odbor gorke obleke, kot: telovnikov, flanelnih srajc, spodnjih hlač, onuč, snežnih čepic, kolenic, nogavic, rokavic, dalje: smotk, svalčic, tobaka, pip, užigalic, mila, biskuita, čokolade, peciva, fig itd. v vrednosti 30.000 kron. Odbor je nadalje poslal pod predsedstvom baronice Koudelka delujočemu odboru za nakup gorke obleke za one črnovojnike in drugo moštvo, ki straži obrežje, 3000 K, dalje v isto svrho za ono moštvo, ki straži železnice, 1000 K, 500 K pa deželnemu orožniškemu poveljništvu za božična darila onim orožnikom, ki se nahajajo na bojnem polju. Veliki odbor je odobril dalje sklep ožjega odbora, da se porazdeli med moštvo nadomestnega bataljona 97. pešpolka, ki v kratkem iz Ljubljane odkoraka na bojno polje, 1000 flanelnih srajc, 800 spodnjih hlač, 800 flanelnih onuč, 240 snežnih čepic in 500 škatljic loja. Tej pošiljatvi se je pridejalo tudi 1000 božičnih zavojev, ki vsebujejo sledeče reči: pripravo za šivanje s šivankami in gumbi, škatljico za smodke, svalčice, tobak, cigaretni papir, užigalice, po dve ruti, čokolado, sladkor, svinčnike, milo. Dame ožjega odbora so same vlagale vse te reči v lične iz kartona napravljene škatle, katere je gospod Rudolf Mangold napravil brezplačno. S tem delom so imele gospe cela dva dni dovolj posla. Sedemdeset takih zavojev se je odmerilo za oddelek s strojnimi puškami 5. dragonskega polka, 100 zavojev pa se je poslalo 20. lovskemu bataljonu. Te pošiljatve stanejo približno 15.000 kron. Velikemu odboru se je tudi naznanilo, da so bile vse reči, ki so namenjene v svrho, da se odpošljejo vojakom v vojno, kupljene pri tržaških tvrdkah. Škatljice za spravljanje, priprave za šivanje so napolnjevali učenci ravnatelja meščanskih šol A. Brunnlechnerja pod njegovim osebnim vodstvom. — Zbor je izrekel ožjemu odboru za njegovo dosedanje uspešno delovanje svojo zahvalo in sklenil, da bo iz še preostalih sredstev in onih, ki se jih nadeja še dobiti, pridno nadaljeval akcijo vojnega preskrbovanja, določivši sledeče: Nakupi naj se volne ter se jo ceno odda v obdelovanje. Šolam se volna prepusti tudi brezplačno, ako se zavežejo šolska vodstva, da iz te volne izgotovljene reči proti mrazu oddajo ob določenem času. Gotovega perila se ne bode kupovalo, flanela naj se po možnosti nakupuje samo pri tukajšnjih tvrdkah. Izdelovanje jopičev in spodnjih hlač se prepusti gotovim dobrodelnim zavodom in delilnim inštitutom, katerim se pomaga tako do dela in zaslužka. — Ko je končala seja velikega odbora, se je vršila seja ožjega odbora, pri kateri se je podrobno razpravljala vojno preskrbovalna akcija. Sklenilo se je, da odborovi prostori v Lloydovi palači ostanejo čez božične praznike in sicer od 24. do 27. decembra zaprti. Končno se je sklenilo, da se potom časopisja izreče prisrčna zahvala vsem onim osebam, korporacijam in posebno šolam, ki so pripomogle na kakršenkoli način z denarnimi ali naturalnimi darovi, z delom ali sodelovanjem na vojaški dan k dosedanjim uspehom damskega odbora. Istočasno se te osebe naprosijo, da se zanimajo tudi v naprej za damski odbor vojnega preskrbljevanja in da ga glede na blag namen tudi v naprej izdatno podpirajo.

Znižana voznina za svojce bolnih ali ranjenih vojakov. Znižana voznina, dovoljena v svrho obiska bolnih ali obolelih, ali k pogrebu umrlih avstro-ogrskih vojakov, se dovoljuje tudi za potovanja do avstro-nemških obmejnih stacij, ako se dotični vojak nahaja v zdravniški oskrbi v nemški državi, ali je tam umrl na dobljenih ranah, ali vsled bolezni.

Razpisan štipendij. Z začetkom šolskega leta 1914-15 je na razpolago en štipendij ustanove Antona Hrovatina letnih 240 kron. Pravico prositi zanj imajo učenci na kaki tuzemski ljudski, srednji ali visoki šoli do dovršbe ukov z vštetim letom za rigoroze in enoletne prostovoljce iz potomstva umrlih sorojencev ustanovnikovih, namreč bratov Matije in Franca Hrovatin in sester Ivanke, omožene z Valentinom Daneu in Ane, omožene z Antonom Skerlavaj na Opčinah pri Trstu. Ako bi takih prosilcev ne bilo, so pozvani drugi sorodniki, eventualno učenci z Opčin. Pravica predlaganja pristoji gospodu Ferdinandu Ferlugi na Opčinah, pravica podeljevanja pa c. kr. namestništvu v Trstu. Prošnje, ki jih je opremiti s krstnim listom, z zadnjima šolskima spričevaloma, s spričevalom o cepljenju koz, z ubožnim listom in z dokazilom sorodstva z ustanovnikom, je vložiti do 31. decembra 1914 na c. kr. primorsko namestništvo v Trstu.

Podružnicam in skupinam NDO! Podružnice in skupine NDO so naprošene, da podajo centralnemu vodstvu NDO poročilo o svojem delovanju. One podružnice in skupine pa, katerih delovanje je po izbruhu vojne prenehalo, naj blagovole zopet pričeti z delovanjem. Kjer je bil cel odbor poklican pod orožje in je vsled tega društveno delovanje onemogočeno, tam naj se skliče občni zbor in izvoli novo društveno vodstvo. Vsekakor pa je treba centralo o tem obvestiti, da pošlje na občni zbor svojega zastopnika. Društveno delovanje naj se torej povsod tam, kjer je le mogoče, zopet razvije. Slovensko in hrvatsko delavstvo potrebuje sedaj svojo organizacijo kakor morda nikdar poprej. Nastala je velikanska gospodarska kriza, dan za dnem je več brezposelnih, in draginja postaja vedno bolj neznosna. V teh razmerah zamore ščititi ubogega delavca edinole močna in trdna strokovna organizacija. Zato naj v tem času nihče ne zapušča organizacije! Na delo!

Shod pri Sv. Jakobu. Včerajšnji shod NDO pri Sv. Jakobu je uspel prav dobro. Strokovni tajnik Brandner je, razloživši važnost shoda in delovanja NDO v sedanjem času, ko se delavcem tako slabo godi, poudarjal, da je skrajna potreba, da se trpini zganejo in zahtevajo svoje pravice, ker bodo vladni krogi sicer mnenja, da so nižji sloji kljub nastalim razmeram popolnoma zadovoljni s svojim položajem. O vprašanju strokovne organizacije, brezposelnosti in draginje je obširno in izčrpno poročal predsednik centrale NDO, dr. I. Agneletto. V svrho natančnega umevanja vsega položaja se je govornik dotaknil tudi gibanj in bojev za enakopravnost v človeški družbi se bijočega proletariata, ki bo končno, vzlic velikim zaprekam, vendarle moral prodreti s svojimi upravičenimi zahtevami. — Za tem so se oglasili k besedi še razni drugi govorniki, navajaje velike krivice, ki jih mora trpeti osobito slovenski delavec in pozivljaje k skupnemu delu za delavsko organizacijo, nakar je bil po kratkem poročevalčevem pojasnilu shod zaključen.

Smešni naši someščani. Nesreča je hotela, da je bil v petek, 11. t. m., učenec Vladimir Čurda iz I. c razreda slovenske šole na Acquedottu na poti iz šole od neprevidnega kolesarja povožen, k sreči pa le lahko ranjen na obrazu. In kaj je naredil iz tega naš resnicoljubni „Piccolo“? Pod naslovom „Ma quel ciclista!“ poroča v soboto, 12. t. m., o tej nesreči, a iz slovenske šole je naredil „scuola di via Ruggero Manna“ in iz imena „Čurda“—„Giurda“. Ali bo pa tako prekrojevanje resnice imelo uspeh? Gospoda, prepričajte nas!

Kandidatom za učiteljevanje na srednjih šolah, ki imajo vsled sedanjega črnovojniškega pregledovanja pričakovati vpoklica v aktivno vojaško službo, bodo mogli takoj položiti klavzurne in ustmene izpite. Naučni minister je namreč — kakor doznamo — naložil ravnateljstvom znanstvenih izpraševalnih komisij za učiteljevanje na srednjih šolah, naj dotičnim kandidatom na njihovo prošnjo takoj določijo termine, da morejo položiti izpite še pred nastopom vojaške službe.

Olajšave glede polaganja državnih izpitov. Da se tistim slušateljem prava, ki so blizu polaganja državnih izpitov, a imajo vsled sedanjega črnovojniškega pregledovanja all vsled dobrovoljne prijave pričakovati vpoklica k aktivni vojaški službi, da prilika za položitev dotičnega izpita pred odhodom pod orožje, je naučni minister izjemoma dovolil, da se že v terminu, ki se ima določiti med božičem in novim letom, dopuste k tistemu državnemu izpitu (pravnozgodovinskemu ali judicijelnemu, oziroma državno-znanstvenemu), ki bi ga sicer imeli položiti ob začetku poletnega semestra 1915, oziroma na zaključku zimskega semestra 1914—1915. Pobližja pojasnila glede modalitet te izjemne dopustitve dajejo dekanati pravno- in državno-znastvenih fakultet.

Umrl na kolodvoru. Z zadnjim transportom ranjencev v Ljubljano prispeli pešec 27. črnovojniškega pešpolka, Martin Berlot, je kmalu potem, ko je prispel vlak v Ljubljano, umrl na ljubljanskem kolodvoru. Berlot, ki je umrl za legarjem, je bil doma iz Kanala na Goriškem.

Nespreten kolesar. Snoči ob 7. uri je neki nespreten kolesar na ulici prevrnil 27-letnega podajača Lovrenca Novaka, ki stanuje v ulici Rigutti št. 17. Novak je pri tem tako nesrečno padel, da si je zlomil piščal desne noge. S pomočjo drugih je prišel na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik povil nogo za silo in ga dal potem prenesti v mestno bolnišnico.

Fižol v — nosu. Včeraj popoldne je dveletno Maierjevo prinesla njena mati na zdravniško postajo: mala porednica je bila namreč prišla do sirovega fižola in si je eno zrno vtaknila v nosek, zatisnila potem drugo nosnico in z noskom pihnila, da je fižol odletel iz nosa z malim pokom. To igro je Ljudmila večkrat ponovila, a slednjič je enkrat stlačila fižolovo zrno preglboko v nosnico in ga ni mogla spraviti več ven. Tudi njena mati je to skušala brez uspeha in slednjič je morala prinesti otroka na zdravniško postajo, kjer je šele zdravnik s pomočjo posebnega inštrumenta spravil fižol iz Ljudmilinega nosa.

Nesrečen tat, ali dober nos policistov. Neki redar, ki je patruljiral predsnočnjim okoli 7. ure po Corsu, je naenkrat začul vpitje: „Držite tatu! Držite tatu!“ in obenem je videl neko prerivanje med množico ljudi, ki so se ob rečeni uri, kakor običajno vsak večer, sprehajali po Corsu. Redar je pohitel bliže in tu mu je neka gospa povedala, da ji je neznan tat ravno par trenotkov prej iztrgal iz rok torbico, v kateri je imela večjo svoto denarja. V tem je pa pristopila neka druga ženska, ki je redarju pokazala, v katero smer da je pobegnil tat, kateri da je bil jako mlad. Redar je nato velel gospe, naj gre nemudoma prijavit dogodek na policijski komisarjat v ulici Muda vecchia, a sam se je podal v pokazano mu smer, skušat, da bi ujel tatu. Iskal je nekaj časa, a njegovo iskanje je bilo brez uspeha: tatu ni izsledil. Šel je torej na komisarijat, misleč, da bo tam našel okradeno gospo. Ta se pa ni bila niti zglasila na komisarijatu. Redar je torej povedal svojim predstojnikom, kaj se mu je pripetilo. Funkcijonarji komisarijata so takoj nato odredili, da sta šla detektiva Marovčič in Turus skušat, če bi morda kje našla iskanega tatu. Detektiva sta pa imela dober nos. Računala sta namreč na dejstvo, da si bo tat, ker je bilo v torbici več denarja, gotovo privoščil dobro večerjo, in vsled tega sta obiskala razne beznice v starem mestu, v katere zahajajo ravno sumljivi elementi. In imela sta srečo: v beznici „Alla Marinella“ sta našla dvojico: mladeniča kakih osemnajstih let in približno ravno toliko staro deklino. Mladenič jima je bil že znan iz prejšnjih časov, ker je imel že parkrat opraviti s policijo, deklina je bila pa neka prostitutka. Detektivoma se ni zdelo čudno, da vidita ta dva človeka skupaj. Kar naravnost sumljivo, je bilo to, da sta ta dva človeka imenitno pila in jedla in da je mladenič zahteval vedno kaj novega na mizo in to v tonu, kakor bi imel pri sebi polno tisočakov, dočim sta detektiva prav dobro vedela, da ni mladenič že dolgo časa imel nobenega poštenega zaslužka, ker je sploh vedno brez dela. Detektiva sta slednjič pristopila k oni dvojici in povabila oba s seboj na policijski komisarijat. In ko so tu preiskali žepe aretiranemu, ki je 18letni Elija Frausin, doma iz Milj, so našli pri njem večjo svoto denarja in tudi mnogo komadov tujega denarja. Deklina je pa na komisarijatu kar sama od sebe povedala sledeče: „Šla sem ob Kanalu, ko je prisopihal do mene Frausin in mi povedal, da je bil ravnokar na Corsu ukradel neki gospe torbico. Izpraznil je nato torbico in jo potem vrgel v morje, a denar je stlačil v žep. Povabil me je nato s seboj, češ, da je bolj varen. Jaz sem šla žnjim tudi zato, ker sem se ga bala, a čakala sem hip za hipom, da bi prišli redarji in ga prijeli.“ — Seveda so deklino po tej izpovedbi izpustili, a Frausina so vtaknili v zapore. Ona gospa, ki je bila okradena, se naj zglasi na policijskem komisarijatu v ulici della Muda vecchia v sobi št. 4, kjer bo dobila nazaj denar.

Darovi.

Sv. Križ pri Trstu. Po priporočilu tukajšnjega g. župnika je nabral poseben odbor deklet K 319.50 za nakup volne in napravo spodnje volnene obleke za vojake na bojišču. Darovali so: Hranilnica in posojilnica 30 K, cerkev sv. Roka 20 K, g. Andrej Furlan, župnik 20 K, zbirka Mohorjanov 15 K; nadalje: 1 družina 7 K, 1 družina 5 K, 1 družina 4 K, 3 družine po 3 K, 1 družina K 3·20, 17 družin 2 K, 94 družin po 1 K, 1 družina K 1.50, 1 družina K 1.40, 2 družini po K 1.20, 1 družina K 1.10, 9 družin po 80 vin., 1 družina 86 vin., 6 družin po 70 vin.. 23 družin po 60 vin., 13 družin po 50 vin., 1 družina 54 vin., 1 družina 52 vin., 50 družin po 40 vin., 14 družin po 30 vin., 1 družina 26 vin., 11 družin po 20 vin. in 5 družin po 10 vin. — Pod vodstvom g. Julije Virkove, vrtnarice „Slovenske Straže“, je delalo 25 deklet, ki so v kratkem času napletle veliko število volnenih jopičev, gamaš, zavratnic, dokolenk, snežnih čepic itd. Vsi ti predmeti so se razdelili med domače ranjence ob njihovi vrnitvi na bojišče, in med tukajšnje družine, ki so jih poslale svojcem v Galicijo ali Srbijo. Natančnejši seznam darovalcev se objavi o priliki.

XX. izkaz darov

deželnemu vojnemu pomožnemu uradu c. k. namestništvu došlih darov v podporo družin vpoklicancev:

1% decembrski prostovoljni prispevek od plače nameščencev civilnega okrajnega sodišča v Trstu K 84.51, isto c. kr. okr. sodišča v Rovinju K 11.87, isto c. k. davčne administracije Trst I K 140.50, isto c. kr. glavarstva v Gradiški 24.28, isto trgovinske in navtične akademije, Trst, navtična sekcija K 41.06, „Circolo di cacciatori“ v Cresu namesto divjačine K 50.—, pri okr. glavarstvu v Puli nabrani darovi K 630.46.

Svota K 982.68
Prenos iz izkaza XIX. K 121167.52
Skupna svota K 122150.20
in frankov v zlatu 100·—.

CEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

:: MALI OGLASI ::
se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Dvorec v Gorici, letos zidan, v katerem ni še nihče stanoval, ima lep vrtič in leži na jako mirnem, zdravem, lepem kraju, 10 minut od sredine mesta, se takoj proda tudi proti malemu predplačilu. Jako pripraven za kakega penzijonista. Poizve se pri gosp. Ivanu Millo n i g, Rdeča hiša štev. 4, Gorica. 1238

Pertot, urar, ulica Stadion št. 26!! 1209

Žrebanje III. avstrijske razredne loterije se vrši dne 21. decembra t. l. Srečke se dobivajo pri Podružnici Ljubljanske kreditne banke v Trstu, ulica Caserma štv. 11, katere tudi razpošilja proti nakazilu zneska od K 5 za 1/8, K 10·— za 1/4, K 20·— za 1/2 in K 40·— za celo srečko. 1239

Za kron 5500 se odda v sredini mesta veliko stanovanje z vsem pohištvom in podnajemniki. — Ulica Nuova štv. 22, 1. nadstropje. 4014

Meblovana soba zračna, se odda takoj v najem gospodu ali gospici v ulici Commerciale štv 11, III. nadst. 4000

Dr. PECNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8—9 in 2—3 in špecijalist za kožne in vodne (spolne) bole[illegible] in 7—7½

Gostilna „Pri Deteljici“
v TRSTU, ulica Belvedere štv. 7
Priznano najboljša in najcenejša kuhinja.
Pristna domača in tuja vina.

Ivan Krže
Trst, Piazza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in pletenin, škafov vrst, čebrov in kad, sodčekov, lopat, rešet, sit in bsakovrstnih košev, jerbasev in metal ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov. Priporoča svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zemlje emaila, kositarja ali cinka, nadalje pasamantorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, krogle, sesalje in stekleno posodo za vino.

DELNIŠKA PIVOVARNA - TRST
AdriA
NAJBOLJŠE PIVO!

Za Božične praznike dobi se izvrstno vino v Hotelu Balkan v Trstu. Čez ulico znižam cene